

Derde zondag van de advent, Zondag 15 december 2024

Welkom en openingszegen

Gegroet en gezegend : samen

Gegroet en gezegend

allen die verlangen naar een wereld
waarin iedereen waardig kan leven.

Gegroet en gezegend

allen die de oproep horen om een wereld
van rechtvaardigheid mogelijk te maken.

Gegroet en gezegend mensen van goede wil
die verbindend aanwezig zijn met elkaar

in naam van de Eeuwige,

Vader, Moeder,

Zoon en heilige Geest.

Deze derde adventszondag heet van oudsher de
Vreugdezondag; gaudete, verheug u.

In sommige gemeenschappen, vooral in Engeland voor zover mijn 'onderzoek' reikt,
heeft de adventskaars die op die zondag wordt aangestoken een andere kleur om
die vreugde nog extra te onderstrepen.

Verwijzend naar het verhaal waar we rond samenkomen is het misschien
overdreven om te zeggen, dat 'het water gebroken is', maar ik zou toch al durven
spreken van 'harde buiken'.

De lezingen vandaag zitten immers vol vreugde
en blijdschap

want de Heer is nabij.

Wij worden opgeroepen om het goede te zoeken
bij onszelf en bij anderen.

Maar wat houdt dit in?

Wat moeten we dan doen?

Laten we ons hart en onze geest openen om dit
goede nieuws te ontvangen.

Net zoals bij **Sefanja**

Sefanja (3, 14-18a)

Jubel, vrouwe Sion,

zing van vreugde, Israël,

juich met heel je hart, vrouwe Jeruzalem!

De HEER heeft het vonnis over jou tenietgedaan
en je vijand verdreven.

De HEER, de koning van Israël, is in je midden,

je hebt geen kwaad meer te vrezen.
Op die dag zal men tegen Jeruzalem zeggen:
'Wees niet bang, Sion!
Laat de moed niet zinken!'

De HEER, je God, zal in je midden zijn,
Hij is de held die je bevrijdt.
Hij zal vol blijdschap zijn, verheugd over jou,
in zijn liefde zal Hij zwijgen,
in zijn vreugde zal Hij over je jubelen.
Alle treurenden zal Ik bijeenbrengen,
verzamelen wie op je feesten moesten ontbreken.

Zingen we diezelfde gedachte uit in het lied **Hier wordt het land gezocht**

Lichtritus en lichtlied

Omdat duisternis ons van alle kanten insluit,
laten wij licht binnen in ons denken en handelen
voor een klare kijk en een ruime blik.

Heldere vlam, hoe klein ook je licht,
je valt op van ver, je wijst ons de weg
doorheen duisternis naar het volle licht.
God van leven en licht,
geen duisternis houdt U tegen.
Zoals in de graankorrel nieuw leven zichtbaar
wordt,
maakt U telkens weer toekomst mogelijk.
Dan is er vreugde bij het oogsten,
vreugde bij het verwerken tot meel
en vreugde bij het breken en delen van het
brood.
God, geef dat ook wij werken aan een betere
wereld
als dragers van uw licht. Amen.

Lied Als alles duister is.

Tekstje Linne:

Ik lees jullie nog de derde strofe uit het tekstje dat Linne ons bezorgde:
Advent drie kaarsen op een rij.
Vertellen God maakt mensen vrij.
Een licht een baken in de tijd
Zo raken we de weg niet kwijt.
Al is het donker om ons heen
God laat mensen niet alleen

Lezing uit het evangelie volgens Lucas: hoofdstuk 3 (10-14a) waarin Johannes de Doper ondervraagd wordt door zijn toehoorders.

De mensen vroegen hem: 'Wat moeten we dan doen?'

Hij antwoordde: 'Wie twee stel onderkleden heeft, moet delen met wie er geen heeft, en wie eten heeft moet hetzelfde doen.'

Er kwamen ook tollenaars om zich te laten dopen, en die vroegen hem: 'Meester, wat moeten wij doen?'

Hij zei tegen hen:

'Vorder niet meer dan wat jullie is opgedragen.'

Ook soldaten kwamen hem vragen:

'En wij, wat moeten wij doen?'

Tegen hen zei hij:

'Jullie mogen niemand afpersen en je ook niet laten omkopen, neem genoeg met je soldij.'

Homilie

Het evangelie vandaag plaatst Johannes op de voorgrond. Johannes is van bij het begin een belangrijk figuur in het evangelie van Lucas. Hij is de zoon van Elisabet en Zacharias die kort voor Jezus is geboren (daarover bericht Lucas in het begin van zijn evangelie). Hier roept Johannes de mensen op om zich voor te bereiden op de prediking van Jezus, 'want na mij komt er iemand die sterker is dan ik'. Waarop de mensen hem vragen: 'Wat moeten we dan doen?'

Op het eerste zicht een eenvoudige en logische vraag: 'Wat moeten we dan doen?'

Eigenlijk is de richtlijn eenvoudig: delen en solidair zijn: wie voedsel heeft of dubbele kleding, moet delen met wie niets heeft. Met enkele eenvoudige voorbeelden stelt Johannes dit nog scherper:

tollenaars moesten voor zichzelf niet méér vragen dan de voorgeschreven tarieven, soldaten moesten tevreden zijn met hun soldij en niemand afpersen of plunderen. Johannes stelt hier een houding aan de kaak die algemeen aanvaard was in die tijd.

Vandaag staan we 2000 jaar verder, en nog altijd is uitbuiting, afpersing, zelfs plundering onze wereld nog niet uit. Nog altijd zijn er bedrijven die winst maken op de rug van anderen, denk nog maar alleen aan de verloning van de fietskoeriers en pakjesdiensten waar wij gretig

gebruik van maken.

Een minister met een meer dan ruime verloning die er niet beter op vindt om het zwarte geld waar hij mee verveeld zit, wit te wassen door Lottobiljetten te kopen. In schril contrast met de weduwe wiens echtgenoot door een onoplettendheid van een koerier van een pakjesdienst om het leven kwam.

De koerier in kwestie had vergeten zijn handrem op te zetten.

De bestelwagen ging aan het rollen en haar man werd aangereden en stierf.

"Ik wil niet dat die chauffeur straf krijgt, ik heb met die man gepraat.

Wat er gebeurd is, is de schuld van de werkdruk bij de pakjesdiensten, niet de schuld van die koerier. Het systeem moet veranderen."

Maar we willen allemaal onze pakjes, snel en tegen een goedkoop tarief.

Kunnen die koeriers dan niet protesteren tegen hun werkomstandigheden?

Ja, dat kunnen ze. Meestal betekent dat ontslag want er staan voldoende mensen, lees 'andere kwetsbare kandidaat-werknemers' klaar om hen op te volgen.

Om jonge kandidaat-werknemers minder kwetsbaar te maken, hun zelfbeeld te laten opkrikken en hen te laten ontdekken wat hun sterktes en talenten zijn, slaat de Leuvense VZW Era de handen aan de ploeg.

Je vindt ze beneden aan het Benedenplein net aan de uitgang van de voetgangerstunnel onder het station.

De slogan van Era zegt al heel veel.

We zoeken de vonk.

We wakkeren ze aan.

We verspreiden het vuur.

Ik geef nog het getuigenis van Marie mee:

Ik ben effectief mee beginnen helpen op Erat zelf op een moment dat ik zelf wat zoekende was. Toen heb ik één van de uitgangspunten van Erat zelf toegepast: zit het je niet mee, richt dan je blik op anderen en je krijgt weer wat perspectief. En inderdaad, het bleek ook voor mij te werken.

Niet in het minst omdat je bij Erat met verhalen geconfronteerd wordt die alles relatief maken. Het zijn issues waar noch ik noch de mensen in mijn omgeving mee moeten omgaan. Next-level *clusterfucks* en ronduit schrijnende toestanden. En dat met mensen die in de fleur van hun leven zijn en -in mijn wereld althans- weinig echte zorgen zouden mogen kennen. Ik zie zelf ook bij Erat hoe problemen als een magneet nog méér problemen aantrekken. Tot op het punt dat je moedeloos wordt en een grote '*fuck it all*' op de wereld loslaat omdat je gehard bent. Als er op dat punt een plek is waar je -zonder enige vorm van oordeel- naartoe kan gaan voor een korte babbel, een potje voetbal op het plein, of wat gezelschap, dan biedt dat al heel wat verlichting. Het feit dat die gasten gewoon kunnen binnenwandelen met wie-dan-ook ze op dat moment op stap zijn maakt de drempel des te lager. De band van vertrouwen en kameraadschap die gesmeed wordt maakt dan weer dat hun problemen op een bepaald moment bespreekbaar worden en dat ze het gevoel hebben hun hart te kunnen en mogen luchten. Van "alles goed, da weet ge, altijd", naar "kunnen we misschien toch eens praten?".

"Is het niet frustrerend als het dan toch weer fout loopt?", hoor je mensen vaak vragen. Uiteraard is dat niet wat je wenst, maar de job vereist wel dat je beseft dat

zo'n pad niet lineair is en dat terugval -zeker voor jongeren die vaak niet veel goede voorbeelden hebben gezien- er jammer genoeg bij hoort. Ook dan blijven ze er voor hen zijn en proberen ze de situatie op te delen in kleine, behapbare stappen die ze moeten nemen om er weer uit te geraken.

Ik heb geleerd niet altijd vanuit mijn eigen perspectief naar anderen te kijken. We kunnen niet van deze jongeren verwachten dat ze dezelfde schoolse vaardigheden ontwikkelen met een moeilijke thuissituatie, dat ze hun zaken op orde hebben met weinig goede voorbeelden of dat ze altijd in de rij lopen wanneer zij het met een pak minder kansen in het leven moeten doen. Ik snap nu bijvoorbeeld veel beter dat een jongere met financiële problemen tóch een dure GSM of modieuze jas koopt. Het is makkelijk om te oordelen, maar ik merk dat ze zich af en toe ook gewoon jong en zorgeloos willen voelen, en uitstralen dat ze alles op een rij hebben. Eigenlijk is de hele vrijwilligerservaring voor mij een eye-opener in mildheid en begrip en een hard lesje in nederigheid en dankbaarheid...

Niet-evidente ontmoeting -één van de stokpaardjes van Erat-, dat is wat het voor mij boeiend maakt om vrijwilligerswerk te doen bij Erat. Ik kom met mensen in contact die ik anders nooit zou tegenkomen, én omgekeerd! De jongeren van Erat associëren mensen zoals ik vaak met afwijzing, buizen, ingewikkelde brieven met lastige boodschappen en moeilijkheden. En zij staan dan weer symbool voor overlast of problemen. Maar onbekend is onbemind en bekend is weldegelijk bemind. We hebben elkaar écht leren kennen, met onze eigenheid en achtergrond, en elk zijn individueel verhaal. Er is wederzijdse appreciatie en respect. Ik merk ook dat ik door deze ontmoeting zelf opener in het leven sta en minder *judgmental* ben geworden.

Vandaag worden we opgeroepen om solidair te zijn en te delen als we ons willen voorbereiden op de komst van de Heer. Wie twee stel kleren heeft, moet delen met wie geen heeft. Of anders gezegd: je hebt pas recht op een tweede onderkleed als iedereen een eerste onderkleed heeft! Dat is een heel radicale houding, want zolang er ook maar een mens is die zich geen onderkleed kan veroorloven, ben ik geroepen om te delen. We kunnen nooit genoeg nemen met wat we al bereikt hebben op gebied van arbeidsvoorwaarden zolang mensen in armoede terecht komen omdat ons systeem niet afgestemd is op hun leefsituatie.

Goede vrienden, de collecte vandaag is ten voordele van Welzijnszorg. Deze organisatie wil op haar manier werken aan het Rijk Gods, een rechtvaardige samenleving zonder armoede of sociale uitsluiting. Zij geven hiermee financiële steun aan de werking van lokale armoedeorganisaties zoals Era.

Met vorming en campagnes maken ze

mensen bewust van het onrecht dat armoede is en roepen ze op tot verandering. Ze kloppen aan bij onze politieke leiders om bij de beleidsbeslissingen de kwetsbare mensen niet te vergeten. De oproep van Johannes tot solidariteit is ook vandaag nog altijd – jammer genoeg - broodnodig! Mensen in armoede rekenen op jou.

Wie moet zwijgen zal gaan spreken

Geloofsbelijdenis

Voorbeden

Laten we vanuit de kracht van ons samenzijn bidden voor wat ons bezig houdt.

We willen bidden om vrede tussen de mensen en heel in het bijzonder in de gebieden waar nu oorlog is, in Gaza, Oekraïne, Syrië, Jemen, Somalië, Democratische Republiek Congo, Afghanistan, Ethiopië, Mexico, Myanmar, ... (aan te passen volgens de actualiteit).

We willen bidden voor mensen die aan hun lot overgelaten worden, dat ze gezien worden en mensen ontmoeten die van hen houden.

We willen bidden voor werkgevers die waardig werk aanbieden dat elke mens respect, erkenning en waardering geeft voor hun inzet, hoe klein ook.

We willen bidden voor mensen met durf en moed die rechtstaan en spreken wanneer zij onrecht zien gebeuren.

We willen bidden voor deze gemeenschap, dat wij anderen gunnen wat wij voor onszelf opeisen.

.

Geen Ander Brood

Gebed over de gaven

God,

Schepper van alle leven,

waar mensen breken en delen met elkaar wordt U zichtbaar.

Zegen dit brood en deze beker tot voedsel voor onderweg.

Maak ons tot uw lichaam en bloed,
tot handen en voeten van uw Zoon en onze Heer.
Amen.

Bezinning na de communie wereldkeuken

er zijn geen gemakkelijke recepten
om de wereld te verbeteren
of het moest zijn dat herverdelen
inleveren, ontwapenen
een fluitje van een cent was
de ingrediënten om een
deelmaaltijd te bereiden
zijn nochtans simpel:
liefde, eenvoud, goedheid,
rechtvaardigheid
ze liggen thuis in mijn voorraadkast
zijn onderling goed te combineren
al vraagt het wel tijd en oefening
om nieuwe recepten uit te proberen
om te durven herbeginnen
als het eens mislukt

haal ook de vergeten groenten
maar boven: genade, mededogen,
dienstbaarheid, vergevingsgezindheid
herinner je hoe het smaakt
als je ze in de juiste
verhouding gebruikt
vergeet vooral niet:
het snuifje geduld
het kruidentuiltje
respect, moed, medeleven
je hoeft geen masterchef te zijn
geen voedingsexpert
om je te wagen
aan de wereldkeuken
als je maar goede recepten
in huis hebt
Hilde Van Parys

Onze Vader

Zending en zegen

We hebben samen gevierd.
Laten we de vreugde die we samen beleefd
hebben uitdragen
En ijveren voor waardig werk voor iedereen.
Moge God daarin met ons blijven meegaan:
als een zegen die ons nooit verlaat,
als een zegen voor onszelf, voor onze inzet en
voor ieder ander,
Vader/Moeder, Zoon en Heilige Geest.

Danku Mededelingen en slotl